

TAJNI UGOVORI PROTIV ZERP-a

<http://margetic.blog.hr/2007/12/1623786309/tajni-ugovori-protiv-zerpa.html>

Tajni sporazumi i dokumenti dokazuju da je Vlada suverenitet na Sjevernom Jadranu prenijela na "Permanentni jadranski plavi stol" u kojem većinu imaju Talijani i Slovenci

Dokumenti koji se skrivaju od hrvatske javnosti a koji su potpisani u zadnjih pet godina svjedoče o postojanju sustavne politike koja je omogućila Italiji i Sloveniji puni gospodarsko-ribolovni nadzor nad hrvatskim dijelom Sjevernoga Jadrana. Iz dokumenata je razvidno kako Hrvatski sabor niti u jednom trenutku nije imao spoznaje o potpisivanju takvih ugovora, sporazuma i protokola, iako dokumenti o kojima govorim imaju višestruko štetan utjecaj na hrvatsku suverenitet na hrvatskom dijelu Sjevernog Jadrana, te na gospodarski suverenitet u smislu gospodarenja izlovom i ulovom jadranske ribe. Analiza ovih dokumenata još je aktualnija danas nakon što Italija odbija akreditirati hrvatskog veleposlanika u Rimu, a Slovenija je jednostrano proglasila vlastiti suverenitet i nadležnost nad cijelom Savudrijskom valom.

Tajni protokol o Sjevernom Jadranu

Iako se skrivani dokumenti kojih sam u posjedu mogu na prvi pogled činiti potpuno bezazleni i netko može naivno pomisliti kako njihovo potpisivanje i aktiviranje ne može štetiti hrvatskom suverenitetu na Jadranu radi se o opasnom presedanu koji u kasnijim pretenzijama Italije i Slovenije može itekako dovesti do gubitka hrvatskog suvereniteta na jednom dijelu Jadrana. U potpunoj tajnosti je 4. kolovoza 2003. godine potpisan „Protokol o suradnji između regionalnih pročelnika za ribolov Sjevernog Jadrana“, kojim su stvorene pretpostavke za stvaranje jedinstvene ribolovne zone Sjevernog Jadrana, nad kojom bi većinsko pravo odlučivanja a time i stvarnu nadležnost imali Italija, Slovenija, pa tek potom Hrvatska. Prema tom „Protokolu“ novu regiju Sjevernog Jadrana čine regije: Emilia Romagna (Italija); Veneto (Italija); Friuli Venezia Giulia (Italija); Istarska županija i Primorsko goranska županija. A izravna obveza prema istom protokolu, iz koje je očito kako je cijeli dokument potpisan pod pritiskom i projektiran u Europskoj uniji određena je kao: „Regije se obvezuju da će u skladu s ustrojstvom Europske unije i načelima

vodiljama usvojenima na nacionalnoj razini promicati donošenje regionalnih, odnosno županijskih usuglašenih propisa radi podsticanja svakih oblika međuregionalne, odnosno međužupanijske suradnje u cilju podupiranja i prilagođavanja navedene grane prema ostvarenju jedinstvene ribolovne zone Sjevernog Jadrana“.

„Permanentni Jadranski plavi stol“

Osnivači jedinstvene ribolovne zone, a na neki način i jadranske regije Sjevernog Jadrana utemeljili su i svojevršno upravno, koordinacijsko tijelo koje će upravljati njihovim aktivnostima i raditi na širenju regije. „Regije osnivaju Permanentni Jadranski plavi stol, čiji su početni članovi gore navedenih regija otvoreni svim jadranskim lokalnim institucijama i nadležnim ministarstvima radi trajne rasprave i institucionalne konzultacije socioekonomskog karaktera na temama regionalne i lokalne gospodarske politike“. Potpisnici dokumenta su Duccio Campagnoli, Giuseppe Nesso, Luigino Maravai, Antolović Milan, Nikola Mendrila, koji su se sastali i potpisali tajni „Protokol“ u Rovinju 4. kolovoza 2003.

„Adri Fish“ projekt – Europska unija do 2006. desuverenizira hrvatski Jadran

Potpisivanje gornjeg „Protokola“ očito je bio signal institucijama Europske unije za „zeleno svjetlo“ za njihov projekt za Jadran, koji su strateški projektirali još 2000. godine, a namjerili ga završiti do kraja 2006. godine. Projekt Adri Fish, Inicijativa EU INTERREG III B CADSES (2000. – 2006.) pristigao je kao informacija Istarskoj županiji krajem listopada 2003., znači nešto više od dva mjeseca nakon potpisivanja protokola sa Italijom o jedinstvenoj ribolovnoj zoni Sjevernog Jadrana. Dopis Istarske županije datiran sa 28. listopada 2003., klasa 320-01/03-01/37; urbroj 2163/1-03-03-8, napisan u Poreču, dokazuje u potpunosti postojanje takvog strateškog projekta Europske unije. I u tom je dokumentu potpuno razvidno kako Hrvatski sabor nije bio izvješćen o tako važnom i strateškom projektu koji itekako zadire u strateške nacionalne interese Hrvatske kao jadranske zemlje i njezin teritorijalni kao i suverenitet na hrvatskom dijelu Jadrana.

Sjeverni Jadran – strateška zona EU

Iz ovoga se dopisa jasno vidi kolika je strateška važnost jedinstvene zone Sjevernog Jadrana za Europsku uniju, a očito je kako se radi o strateškom projektu jadranske desuverenizacije Hrvatske. „Regija Sjevernog Jadrana predstavlja stratešku zonu za CADSES područje, a operateri sjeverno jadranske regije suočavaju se sa ekonomskim i legislativnom barijerama, kao i sa problemima koji proizlaze iz različitih struktura, jezika i zajednica. Usprkos geografskoj bliskosti, tj. maloj kilometarskoj udaljenosti, između jadranskih obala, te svojevremenoj zajedničkoj povijesti, ove teškoće još uvijek proizlaze prvenstveno iz pomanjkanja dijaloga o sociološkim i ekonomskim aspektima“. Sam je dokument podijeljen na „ciljeve“, „aktivnosti za ostvarenje ciljeva-radne pakete“ i „Očekivane rezultate“.

Trademark „Jadranska riba“ pripasti će Talijanima umjesto Hrvatskoj

Ono što posebno smeta i naše ribare u Sjevernom Jadranu jest činjenica da će se veliki centri za otkup i daljnju distribuciju ribe koja se izlovljuje biti smješteni u Hrvatskoj i to Rijeci i Poreču, ali će njima većinski upravljati Talijani i Slovenci. Drugim riječima, hrvatska jadranska riba koja je cijenjenija na europskom stolovima i jelovnicima tada će biti distribuirana po Europi pod trademarkom „Jadranska riba“, koju će međutim distribuirati Talijani i biti vlasnici toga trademarka pa će pod pokrićem kvalitete hrvatske jadranske ribe prodavati i ribu znatno manje kvalitete iz ulova svojih ribara sa talijanske strane Jadrana. Naravno da takav pristup itekako nanosi štetu hrvatskim gospodarskim interesima, što međutim, očito ne uzbuđuje Vladu koja prešutno zbog dogovora Sanader – Jakovčić dopušta nastavak provedbe ovog ugovora i ovakvih „Protokola“. Da će stvari doista ići u ovom smjeru dokazuju i jasno određeni ciljevi projekta pod točkom (3): „Pokrenuti jednu transnacionalnu aktivnost radi realizacije specifičnih struktura za ribarstvo (sabirni centri i veletržnice) u ekonomsko depresivnim prostorima, putem jedne studije izvodljivosti, koja bi imala procijeniti manjak i potrebe za istima, te promovirati održivu razinu ulaganja“.

Prikupljanje podataka koji za svaku zemlju predstavljaju strateške informacije od posebnog nacionalnog interesa

Osim toga ovakvim se „Protokolom“ i projektom predviđa ustanovljenje svojevrsnog informacijsko dokumentarnog centra u kojem bi se obrađivali podatci koji za svaku zemlju na svijetu predstavljaju strateške informacije od posebnog nacionalnog interesa, pa čak i u smislu nacionalne sigurnosti. Pod točkom (1) „aktivnosti za ostvarenje ciljeva“ navodi se: „Realizacija socioekonomskog opservatorija smještenog u centralnoj zoni prostora Sjevernog Jadrana. Ta aktivnost omogućit će prikupljanje podataka u odgovarajućem ekonomskom bazenu ...“.

„Očekivani rezultati“ strateškog projekta EU

U šest točaka pobrojani su rezultati koje u okviru ovog strateškog projekta očekuje Europska unija, a kao glavni ciljevi navode se: „smanjenje nastalih regionalnih dispariteta u Jadranu; smanjenje negativnih i štetnih trendova proizašlih iz krajnje bolje protočnosti granica i veće zaposlenosti; olakšati strateški odabir regionalnim upravnim tijelima u prilagodbi realiziranih programa, u korištenju resursa“.

Sjeverni Jadran prodan Talijanima za nepuna dva milijuna eura?

Cijena koštanja ovoga projekta ispada zapravo cijenom po kojoj je talijanskim i slovenskim „partnerima“ u ovom „zajedničkom“ projektu ustupljena ribolovna zona „Sjevernog Jadrana“. Drugim riječima Hrvatska je Talijanima i Slovencima „Sjeverni Jadran“ i sabirnu i veleprodajnu mrežu ribe u Hrvatskoj prodala za ni manje niti više nego milijun 971 tisuću eura. Toliko naime iznosi cjelokupna vrijednost koja će biti uložena u projekt, dok će istovremeno Hrvatska značajan dio suvereniteta u gospodarenju Sjevernim Jadranom prepustiti upravo tako zvanim partnerima. Tako su ulaganja, a time i kasnija snaga kod odlučivanja rangirani na slijedeći način u eurima: Regija Veneto (Italija) 575.119,82 eura; Regija Friuli Venezia Giulia (Italija) 383.619,04 eura; Regija Emilia Romagna (Italija) 492.940,48 eura; Asocijacija Federcoopescas (Italija) 262.416,67 eura; Županija Istarska (Hrvatska) 130.701,61 eura; Grad Izola (Slovenija) 126.202,38 eura.

Dakle, potpuno je jasno kako će prema uložnim sredstvima apsolutnu većinu glasova kod odlučivanja, a time i monopol nad ribolovnom zonom Sjevernog Jadrana imati Italija, dok je Hrvatski udio tek neznatan.

Kasnije potpisane konvencije u Trstu dokazuju premoć Talijana u novoj, jedinstvenoj sjevernojadranskoj regiji

Nakon što su potpisani sporni, tajni „Protokol“ i projekt „Adri Fish“, u Trstu su u potpunoj tajnosti potpisane dodatne dvije konvencije koje potvrđuju vodeću ulogu Italije u novo stvorenoj sjevernojadranskoj regiji. Drugim riječima tim dvjema konvencijama Italija preuzima ribolovnu zonu Sjevernog Jadrana pod potpuni nadzor, međutim i predviđene sabirne centre kao i veletržnice ribe u Hrvatskoj. Iz projekata je jasno vidljivo kako će velike talijanske korporacije u buduću igrati glavnu ulogu u izvozu hrvatske jadranske ribe kako u EU, tako na šire svjetsko tržište. Naime, potpisnici dodatnih konvencija su i talijanske korporacije potpuno ravnopravno sa regionalnim partnerima. Štoviše, talijanske korporacije u startu su stavljene u bolji položaj potpisom konvencija nego što je recimo položaj Istarske županije nakon potpisa tih konvencija. Naravno, postavlja se logično pitanje, tko je odobrio na državnoj razini potpisivanje takovih ugovora? Odnosno zašto je Ivo Sanader nakon dolaska na vlast prešutio postojanje takovih štetnih ugovora za Hrvatsku i prešućivanjem zapravo istarskom vlastodršcu Jakovčiću dao blagoslov za daljnju operacionalizaciju tih ugovora! Odgovor na to pitanje, zapravo, je jednostavan. Ivo Sanader trgovao je Jakovčićevom potporom u Saboru, dok mu se istovremeno obvezao poduprijeti ovakve njegove transregionalne projekte ma kako oni bili štetni za Hrvatsku i njezine vitalne nacionalne interese i suverenitet na hrvatskom dijelu Jadrana.

Konvencija o projektu „Fish Log“

Konvencija o projektu „Fish.Log“ odnosi se na primjenu projekta „Fish.Log“ u sklopu talijanskog Zakona br 84/01, članak 7., **Ministarstvo proizvodnih djelatnosti**. Taj se talijanski zakon zapravo odnosi na širenje talijanskih utjecaja u regijama i područjima koje se smatraju nekadašnjim talijanskim teritorijem, što se u kasnijem tekstu zajedničke konvencije i priznaje. „Da Odluka Odbora ministara od 5. srpnja 2002., organizma koji je predviđen članom 1 zakona od 21. ožujka br 84, a koji sadržava strateške pravce Italije u balkanskom području a posebice prioritete oblasti intervencije na koje ukazuju paragrafi 2,3,4, prijedloga predloženog od Odbora ministara Tehničko operativne jedinice za Balkan ...“. **Iz ovoga je potpuno razvidno kako Italija planira strateški utjecaj u interesnim zonama „na Balkanu“, dok se ovim specifičnim ugovorima misli na hrvatski dio Jadrana. Iz samog je teksta ugovora jasna i nedvojbeno dominacija Italije i talijanskog kapitala u projektu kao i u budućem stvaranju tržišta jadranske ribe, otkupu ribe i veletržnicama ribe u Hrvatskoj. Jer kao jedan od ciljeva projekta navodi se i razlog „da se takav projekt uzme kao opći cilj organizacija ribarskih djelatnika, odnosno program investicija za izgradnju i obnovu tržnica ribe i logističkih infrastruktura na raspolaganju malim i srednjim poduzećima toga sektora na području Balkana“. Odredbama Članka 5. ove Konvencije ustanovljen je i zajednički „Transnacionalni upravni odbor“ ribolovne zone Sjevernog Jadrana u kojemu jednako tako većinu imaju talijanski „partneri“. Za financijsko vođenje cijelog projekta zadužena je talijanska kompanija „Centar za usluge i dokumentaciju poradi internacionalne ekonomske suradnje -INFORMEST“, dok je glavni nadzor projekta pripao talijanskom Ministarstvu proizvodnih djelatnosti. Jedan od glavnih partnera sa znatno kvalitetnijom ugovornom pozicijom nego što ju konvencijom ima i Hrvatska, talijanski je konzorcij UNIPROM iz Rima.**

Konvencija o projektu „Connect“

Ništa bolja situacija nije niti sa konvencijom koja se odnosi na primjenu projekta „Connect“. Ovaj je projekt osmišljen također na temelju talijanskog „Zakona br 84. Odredbe o talijanskom učešću u stabilizaciji, obnovi i razvoju zemalja balkanskog područja i posebice, članak 7 stavak 2, predviđa mogućnost prezentacije projekata koje predlažu i kojima upravljaju regije, pokrajine i općine koji će biti raspoznati i selekcionirani u dogovoru s kompetentnim ministarstvima ....“ . **ostali operativni detalji gotovo su identični onima iz ranije konvencije, a čime se zaokružuje talijanski utjecaj na „balkanskoj strani Jadrana“, kako to vide naši susjedi.**

Trgovina HDZ - IDS

Sasvim je sigurno kako će ovakvi ugovori, iako se prividno odnose samo na suradnju u području ribarstva, predstavljati presedan u budućem rješavanju odnosa Hrvatske sa njezinim susjedima na Jadranu, osobito Slovincima i Talijanima. Operacionalizacija ovakvih ugovora i konvencija pružiti će temelje za neku buduću reviziju hrvatskih državnih granica na moru, a ovo je osobito opasno u kontekstu nedavnog zaoštavanja spora sa Slovenijom oko Savudrijske vale. Postavlja se logičnim pitanje zašto Vlada RH šuti o ovim ugovorima, nije li prešućivanje njihova štetnog utjecaja zapravo tiho odobravanje dogovoreno u koaliciji HDZ – IDS (Sanader – Jakovčić). Nisu li upravo ovakvi ugovori bili uvjet bezrezervne podrške IDS-a politici Vlade Ive Sanadera u Hrvatskom saboru? I ako se radi o najvulgarnijem obliku političke trgovine, ne iznenađuje takav pristup Sanaderove administracije ovom problemu. Još jedna prodaja ne će omesti Sanaderove planove i europski projekt jedne od najnekompetentnijih hrvatskih Vlada od stjecanja neovisnosti.

[Dokumente možete pročitati ovdje.](#)

SRIJEDA, 12.12.2007.

Domagoj Margetić